

Botila bateko naufrago baten mezua

Iñigo Urzain Andueza
DBH 3. eta 4. kurtsoak 1. saria
Tafallako Garcés de los Fayos Ikastola

Itsasoak bahituriko txalupa honetan,
bolaluma eta paper puska,
nire bizitzan, azkenekoz,
ardo botila baten hilketa izkiriatzera noa

Bere haurtzaroak begiak itxi ditu.

Arraunen gidaritzapean itsasoetan naufrago,
bere kokapena ezagutzen duen naufrago.

Bere nerabezaroa akabatu dut.

Maitasunaren naufrago,
gizartearen naufrago,
gorroto eta atsekabearen naufrago,
biziminaren naufrago.

Bere gaztaroa zendu dut.

Nahiko nuke sentipen bat izatea,
nahiko nuke nire bihotzaren baitan ametsak esnatzea eta loratzea...
Amets loratuak,
amets ustelduak,
ez ordea amets lokartuak...

Bere heltzaroaren bihotza itzali egin dut.

Amets, ametsak amestea...
Sentitzea...
Nire arimak ez du hitz honen esanahia ezagutzen.

Bere zahartzaroa amaitu da.

Botila hutsaren barnean nire hilburukoa sortu,
uretara jaustera behartu,
bere hartzaileren zain,
nire bihotzeko ametsen giltza duenaren zain,
itsasoetan barrena naufraga dezan.

Arraunen gidaritzapean itsasoetan naufrago,
Bere kokapena ezagutzen duen naufrago...

Itsasoetan barrena naufrago izateari utz niezaioke,
Ez ordea sentimenduen naufrago izateari.